

měsíčník, který Vás osvěží

ROSENÍ

číslo 12

srpen 2015

● PROGRAM NA SRPEN

rozhovor s osobností

● DANUŠE WOTŘELOVÁ

vypráví o svém otci
- pilotovi britského letectva

host RoSy

● MUDr. JIŘÍ NĚMEČEK

chirurg a endokrinolog

SeniorSen

● LENKY TERMEROVÉ A MARTHY ISSOVÉ

● HRAVÉ HORKÉ LÉTO

fotoreportáž z módní přehlídky
kalendárium v obraze
vzpomínky na srpen 1968

Rezidence pro seniory RoSa • Střelničná 1680, Praha 8 - Kobylisy
Infolinka: 800 800 750 • info@rezidencerosa.cz • www.rezidencerosa.cz

Rezidence RoSa pro seniory v Praze otevřena

- Byty 1kk, 2kk – nájemní bydlení se službami pro seniory
- Otevřenost vůči veřejnosti, bezpečnost a soukromí pro klienty
- Výborná dopravní dostupnost do centra Prahy (trasa metra C, zastávka Kobylisy)
- Asistenční pohotovostní služba
- Praktický lékař a psychiatr přímo v objektu
- Aktivizační programy, knihovna, multifunkční sál
- Kavárna, restaurace, kadeřnictví, manikúra, pedikúra
- 24h tísňová péče a ostraha objektu

Střelnická 1680/8, Praha 8 | info@rezidencerosa.cz | +420 234 097 838 | www.rezidencerosa.cz

úvodník

Naše myšlení i celý náš život je plný symbolů. Také proto jsme náš projekt pojmenovali podle rosy - aby nám připomínala ranní svěžest. Jak moc bychom ji potřebovali během horkých letních dnů, které jsme během letošního července zažili!

Rosení Vám opět, jako každý měsíc, přináší osvěžující informace o tom, jaký program a činnosti jsou pro Vás připravené. Rádi bychom Vás, naše čtenáře, do života našeho měsíčníku zapojili. Tedy pro další číslo bychom Vás rádi požádali o Vaše názory, jak k obsahu Rosení, tak i k programu v RoSe. Rádi Vaše příspěvky zveřejníme.

Neodpustím si poznámku k nadcházejícímu výročí srpnových událostí z roku 1968. Události, které ovlivnily osudy nás všech, je třeba připomínat proto, aby zkušenost, alespoň přeneseně, mohla být zanesena do života dalších generací. Děkujeme tedy všem, kdo s námi vzpomínají a zkušenosti nám předávají.

Děkujeme za Vaši přízeň a případné komentáře k naší činnosti. Můžete nám napsat na info@centrumrosa.cz nebo redakce@centrumrosa.cz

Mgr. Anna Ježková

Jaký byl červenec?

Konečně jsme se dočkali teplých letních dní. Léto se ozvalo i u nás v RoSe. Například v Tvořivé dílně jsme si vyrobili vějíře pro osvěžení. Následovala zdařilá Módní přehlídka seniorů, která k nám přivedla mnoho zajímavých lidí, mezi nimi i herečku

Gabrielu Vránovou. Více o přehlídce se dozvíte v naší fotoreportáži na dalších stránkách. Jedno úterní odpoledne nám zpříjemnily dvě milé dámy, matka s dcerou, Lenka Termerová s Marthou Issovou. Obě dvě do RoSy vnesly radost a potěšily nás svým vyprávěním nejen o svých rodinách. Bavili jsme se i o postavení žen a o otázce Blízkého Východu. Sdělily nám také svůj SeniorSen. Poslední červencové pondělí jsme v RoSe zahájili veselou výstavu karikaturisty Pavla Starého. Jeho obrázky Vás mohou rozesmívat až do začátku září. Doufáme, že jste si naplno užili první polovinu prázdnin a těšíme se na Vás v RoSe i v srpnu.

Anna Sobotová

ROSENÍ

měsíčník, ročník 2015, číslo 12
vydává Centrum RoSa, z.s.
Střelnická 1680, Praha 8 - Kobylisy
tel. 212 270 611
redakce@centrumrosa.cz
tisk: www.TISKDO1000.cz
náklad 200 výtisků
výrobní cena jednoho výtisku cca 25 Kč

Redakce:

výkonná ředitelka: Mgr. Anna Ježková
šéfredaktorka:
MgA. Marta Dietrich Dvorská
grafické zpracování: Bc. Anna Sobotová
výtvarník: Jan Vincenc Šubrt
jazyková korektorka:
Ing. Jovanka Václavíčková
stálí spolupracovníci:
členové Aktiv klubu a rezidenti RoSy

Titulní strana: grafická úprava Sandra Šecová, kresba Jan V. Šubrt

Program srpen 2015

3. 8. pondělí
11:10 Začínáme
s internetem
13:30 Cvičení pro seniory

4. 8. úterý
13:00 Angličtina
pro začátečníky
14:00 Bridžový
turnaj seniorů
18:00 Taurus
hudba k tanci a poslechu

5. 8. středa
14:00 Aktiv klub

6. 8. čtvrtek
14:00 Tvořivé dílny

10. 8. pondělí
11:10 Začínáme
s internetem
13:30 Cvičení pro seniory

15:00 Host v RoSe
MUDr. Jiří Němeček
český endokrinolog

11. 8. úterý
13:00 Angličtina
pro začátečníky
14:00 Bridžový
turnaj seniorů
18:00 Taurus
hudba k tanci a poslechu

12. 8. středa
14:00 Aktiv klub
13. 8. čtvrtek
14:00 Tvořivé dílny

17. 8. pondělí
11:10 Začínáme
s internetem
13:30 Cvičení pro seniory

18. 8. úterý
13:00 Angličtina
pro začátečníky
14:00 Bridžový
turnaj seniorů
18:00 Taurus
hudba k tanci a poslechu

19. 8. středa
14:00 Aktiv klub

20. 8. čtvrtek
14:00 Tvořivé dílny

24. 8. pondělí
11:10 Začínáme
s internetem
13:30 Cvičení pro seniory

25. 8. úterý
13:00 Angličtina
pro začátečníky
14:00 Bridžový
turnaj seniorů
18:00 Taurus
hudba k tanci a poslechu

26. 8. středa
14:00 Aktiv klub

27. 8. čtvrtek
14:00 Tvořivé dílny
14:00 Den otevřených
dveří

31. 8. pondělí
11:10 Začínáme
s internetem
13:30 Cvičení pro seniory

Ceník

Aktiv klub – 50 Kč,
kreativní myšlení, trénink paměti,
slovní hry, tvořivé psaní pod vedením
MgA. Marty Dietrich Dvorské

Začínáme s počítačem - zdarma, výuka
základního ovládání počítačů a pomoc
při ovládání internetu, vyučuje Leo Lengál

Cvičení pro seniory - 50 Kč, zdravotní
cvičení mohou navštěvovat i
handicapovaní lidé, cvičí se v sedě

Angličtina pro začátečníky - zdarma, výuka
základní gramatiky, vyučuje Leo Lengál

Bridžový turnaj - 10 Kč pro členy
Bridžového klubu seniorů,
pro nečleny 40 Kč

Tvořivé dílny - pro členy Klubu RoSa
zdarma, pro nečleny 40 Kč

Host v RoSe - zdarma

Zájemce prosíme o registraci na recepci RoSa
tel: 212 270 611
recepce@rezidencerosa.cz

SeniorSen

Lenky Termerové

Četla jsem, že člověk je v podstatě naprogramován na sto dvacet let, což je dokázáno z mnoha různých zdrojů. Všechny staré svitky praví, že sto dvacet let je tak akorát. Takže my jsme tady tak v průběhu tří čtvrtin nebo poloviny života. Vlastně já si vůbec neuvědomuji svůj věk. Když se mě někdo ptá, kolik mi je, tak si vždycky musím vzpomenout, který rok jsem se narodila, abych to spočítala. Pokud má člověk motivaci, práci, motor a nějakou tu zvědavost, tak si ta léta ani neuvědomuje a je schopen zvládat i neduhy a všechna protivenství, která mu život staví do cesty. My herci máme tu výhodu, že jsme trochu infantilní. Myslím si, že je to docela výhoda. Trocha dítěte by měla v člověku zůstat. To ho asi zachraňuje před tím, aby úplně nezvlčil jako nějaký stařec, který odmítá být zvědavý. Já bych si přála, aby mě nikdy neopustilo to, že budu chtít pořád něco zkoušet. Ať je to cokoli: jestli budu malovat, nebo jestli budu někoho masírovat, nebo jestli budu někoho doprovázet, kdo se nemůže hýbat... to je jedno. Zkrátka: abych pořád měla chuť něco dělat a něco začínat. A aby to bylo také takhle blízko města a blízko přírody. Protože vždycky, když jsem ve městě, tak toužím po tom, mít někde nějaký domeček, a když se mi to poštěstí, tak se těším, až prázdniny budou u konce a já zase budu ve městě. Takže - aby to bylo na takovémhle rozhraní. A abych byla zdravá a obklopená lidmi, které mám ráda.

Marthy Issové

Chtěla bych stáří strávit v přírodě, ale zároveň ne daleko od města, abych mohla kombinovat oba ty světy dohromady. A asi bych si přála tam mít okolo sebe hodně lidí, hodně zvířat. A možnost třeba jednou za týden si zajet do kina, do divadla, na výstavu, na koncert... Přála bych si samozřejmě být co nejdéle zdravá. Důležitá je pro mě rodina. To je můj celoživotní sen, to není jen ten seniorský. Já mám potřebu je mít blízko u sebe a mít jich kolem sebe hodně. Jsem kmenový člověk. Tak to by se mi líbilo: být někde v takovém domě, kam za mnou můžou všichni přicházet - kamarádi i rodina... A přála bych si - a to je to nejdůležitější - neztratit motivaci. Přála bych si být pořád zvědavá a zvědavá.

Host v RoSe
MUDr. Jiří Němeček
český endokrinolog
Pondělí 10. srpna
od 15:00 hodin

Narodil se 4. května 1935 v Hradci Králové. Vystudoval Fakultu všeobecného lékařství KU v Praze, pracoval tři roky v podhorské nemocnici i v terénu. Po atestaci z všeobecného lékařství pět roků práce v centrální pražské nemocnici (atestace z chirurgie, neurochirurgická klinika). Po roce 1968 pracovní pobyt v NSR (Berlín - výzkum cévního mozkového zásobení a neuroanatomické studie). Posléze různá chirurgická pracoviště v Londýně. Po návratu do ČR: devět let práce v oblasti výzkumu - ÚSLOZ Praha (atestace z organizace zdravotnictví). Následně Studentský zdravotní ústav Praha, ZL ČVUT Praha 6 (atestace všeobecného lékařství) - přenos výzkumné činnosti do Endokrinologického ústavu (chemokinetika jodu a selenu - práce pro WHO, komise ICC / IDD Brusel)

*O přídavcích do stravy u seniorů
a o novější možnosti diagnostiky
úzkostných stavů cestou
epidemiologických studií*

*„Nechci psát básničky, které se jen tak
rýmují. Chtěla bych svými básněmi
i něco sdělit, potěšit a dodat lidem sílu,
naději a trochu radosti. Víte, když už je
člověk starej, neměl by být ještě
k tomu protivnej.“*

Říká naše paní Tibi

- ve svých devadesáti čtyřech letech.

BÁSEŇ Z ROSY III.

Josefa Tibitanzlová

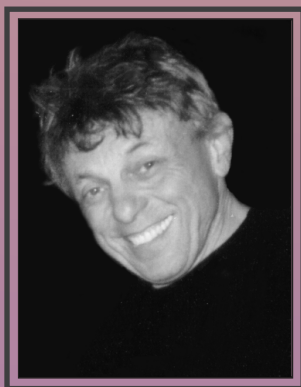
Když chvějící se ruka chce psát o mládí
to se srdce raduje a dovádí
a běží dál a dál a zpívá si
i když je špatné počasí
Zastav se, počkej, až se vyčáslí
Den bude krásný, plný jasu
Zastav se a vnímej jeho krásu
Ta rychle uteče, ví Bůh sám kam
Stojíš a čekáš
nic se neděje
Zbyla ti jenom naděje
že ti tvůj sen
dá nový den

REZIDENCE RoSa

Vás srdečně vítá na výstavě
kresleného humoru grafika

Pavla Starého

HUMOR POD SKLEM

grafik, ilustrátor, designér, karikaturista

Pavel Starý

a jeho kreslený humor, který byl dříve pravidelně otiskován ve všech pražských časopisech, denním tisku a v knižních ilustracích. Autor obrázků vystudoval pražskou grafickou školu, v různých firmách pracoval na grafických zakázkách a později založil svoji vlastní firmu v Praze Kobylisích. Věnuje se i nadále grafice a kreslenému humoru, zúčastňuje se mezinárodních soutěží humoru, z kterých má ocenění a odměny. Je členem České Unie Karikaturistů.

Vernisáž výstavy je 27.7. v 16.30 hod. v 1. patře domu
Rezidence RoSa

Termín konání výstavy : 27.7. - 7.9.2015

Fotoreportáž z Módní přehlídky seniorů

ze 14. července 2015 v RoSe
ve spolupráci s firmou Marks & Spencer

Patronka přehlídky: Gabriela Vránová
 Moderátoři: Perla Kotmelová a Martin Kroh
 Klavírista: Pavel Bělík
 Stylistka: Aneta Kaderková
 Kadeřníci: Martina Baštová a Lukáš Vostřel
 Vizážistka: Ivana Šotová
 Fotograf: Miloš Červený Beníšek
 Občerstvení: Kavárna RoSa

Modelky: Eva Mojžíšová s asistentkou Veronikou, Blanka Trokan s asistentkou Julií, Danuše Wotřelová, Pavla Palečková, Ivana Hradečná, Marie Lacinová a Jitka Dvorská

13. srpna 1940 byla zahájena letecká bitva o Británii. Bojů se aktivně zúčastnil i letec František Glauder. Otec paní Danuše Wotřelové. S rodinou, kterou opustil rok po narození dcery, se už nikdy neviděl. Zemřel tragicky v roce 1942, aniž by se dočkal konce války.

Narodila jsem se v červenci roku 1938 v Praze. Rodiče pocházeli z Moravy. Maminka se narodila v obci Mrsklesy a tatínek

pocházel z Přáslavic. Byl zaměstnán u Československých aerolinií jako pilot. V roce 1939 se s partou dohodli a odjeli do zahraničí bojovat za vlast. Maminka se mnou odjela za svými rodiči na Moravu, kde byl dědeček hajným. Tam jsme prožili celou válku.

oslnili a špatně se orientovali. Letadlo se s nimi zřítilo a v jeho troskách uhořeli. Je pohřbený na hřbitově Scottow v Norfolku.

Jaký byl Váš život po válce?

Vrátily jsme se s maminkou do Prahy. Žily jsme spolu samy, maminka se už nikdy nevdala. Byla v domácnosti. Měla malou penzi, ale byla velmi šikovná. Šila, pletla, takže mě obstarala. Bydlely jsme v Liboci. Tehdy tam ještě všude byla pole a zahradníci, kteří pěstovali lány zeleniny. Tam jsem chodila i do školy. Střední školu jsem vystudovala ve Vokovicích a po ní ještě

obchodní akademii. V té době jsem ještě stále nesměla

Rozhovor s paní Wotřelovou

Měli jste nějaké problémy s nacisty?

Naštěstí ne. Sousedí měli babičku s dědou rádi a nikdo nás neudal. Měli jsme pochopitelně strach, protože tohle Němci neodpouštěli. Dokonce jsme se všichni během války třikrát stěhovali. Maminka moc nikam nevycházela. Když jsme se přestěhovali do Velkého Týnce, bydleli jsme v zámku. Dole bydlel doktor s manželkou. S nimi se maminka přátelila. Chodil tam i pan farář, hráli spolu karty, takže byla alespoň ve společnosti. Když nad tím dnes přemýšlím, měli jsme skutečně velké štěstí. Kdyby tam byl někdo, kdo by si chtěl polepšit u Němců a udal nás, skončili bychom všichni v koncentráku.

Dostávali jste nějaké zprávy od otce?

Ne. Psal jen kamarádům do Francie, kde létal před odchodem do Velké Británie. Maminka těžce nesla, že o něm nic neví. Během války jsme dostali jedinou zprávu - že zemřel. Letěl s panem Vašatou - při cvičném letu je

říkat, že tatínek bojoval a zemřel na Západě. Jen, že zahynul.

Každé prázdniny jsme jezdili na Moravu. Dědeček s babičkou bydleli v hájovně v Mrsklesích. Babička se starala o slepice, krávu, dělala tvaroh a pěstovala spoustu zeleniny. Vždycky hubovala, když děda přinesl bažanta, protože ho musela škubat. Kromě toho měli vždycky psa a kočky. Když jsme šli z nádraží, vlčák Sultán už z dálky vyl a vítal nás. S dědou jsme chodili do lesa. Houby rostly přímo za chalupou.

Měli jste zvěřinu často?

Moc jsme ji nejedli, protože když se rozdělovala, dostal pan lesní a nadlesní. Na dědu jako hajného toho moc nezbylo. Babička uměla uvařit výborně všechno. Jak zvěřinu, tak obyčejná jídla. Co jsem neměla ráda, ale musela jsem to sníst, byla koprovka a rajská. Ted', když jsem starší, tak mi to moc chutná.

Když jsem měla narozeniny, maminka mi vždycky uvařila rizoto. To bylo moje nejoblíbenější sváteční jídlo.

Mluvili jste o prázdninách hanácky?

Mluvili tam tak všichni. Ještě pořád tam jezdím za příbuznými a když vidím z vlaku Svatý Kopeček, tak už nasadím a mluvím hanácky taky.

Vaše první zaměstnání mělo spojitost s Vaším otcem.

Po škole jsem dostala umístěnku na letiště v Ruzyni, kde tatínek před válkou pracoval. Protože jsem byla v technickém oddělení, musela jsem si dodělat dopravní průmyslovku. Pracovala jsem v dokumentaci. Měli jsme tam například plány letadel. Když v inženýrském oddělení něco kreslili, dávali nám to k úschově. Na průmyslovce jsem se seznámila se svým mužem. Spolu jsme pracovali na letišti do roku 1965. Pak jsem nastoupila jako sekretářka děkana II. lékařské fakulty. Po několika letech jsem si udělala ještě knihovnickou návstupu a až do penze jsem pracovala na fakultě v knihovně. Byly jsme tam tenkrát dvě. Dnes je jich tam deset a počítače. Moc mě to bavilo, byl tam moc dobrý kolektiv.

Dodnes se scházíme a byli mě navštívit i v RoSe.

V srpnu si připomínáme i události z roku 1968, jaké jsou Vaše vzpomínky na tuto dobu?

Tanky jezdily z letiště po Lenince (Leninova třída, dnes Evropská). Stála jsem tam zrovna v zelenině frontu na broskve, když začaly jezdit kolem. A právě kolem také projíždělo auto, ve kterém byla Iva Janžurová s Martou Kubišovou. S maminkou jsme tu dobu nesly opravdu těžce a bály jsme se, co bude. Ale nějak se to přežilo.

No, moc jsem vám toho neřekla.

Musíte tam dát, ať si to lidé přeberou a když, tak ať to nečtou.

Rozhovor vedl Jan V. Šubrt

Podporučík František Glauder

68. noční stíhací perut'

*23/10/09 Páslavice

†13/09/42 letiště Coltishall

Pouhý týden po smrtelné havárii posádky Richter – Kovanda zahynula u 68. perutě další československá posádka – pilot P/O František Glauder (veterán bitvy o Francii, v níž létal na Devotínách D – 520 u GC1/3 a dosáhl tří sestřelů) a jeho radarový operátor Sgt František Vašata. K tragédii došlo v průběhu nácviku spolupráce se světlomety v okolí mateřského letiště Coltishall.

Při průletu nad letištem byl pilot oslněn natolik, že ztratil orientaci a letoun Beaufighter Mk. I F, X 7703, WM-B se ve 23:20 hodin zřítil poblíž letiště. Oba letci v troskách letounu zahynuli.

Jejich pohřeb se konal 16. 9. 1942.

Zdroj: Klub historie letectví Jindřichův Hradec, <http://www.khl-jhradec.cz/>

Kalendárium v obraze

aneb

Co všechno odnes' a přines' čas

koláž Jan V. Šubrt

-
- 4. srpen 1875** zemřel Hans Christian Andersen, dánský spisovatel (*19.prosince 1805)
 - 6. srpen 1660** zemřel Diego Velazquez, španělský malíř (*6.června 1599)
 - 6. srpen 1945** letoun Enola Gay svrhl atomovou bombu Little Boy na japonské město Hirošima
 - 7. srpen 1865** narodil se Luděk Marold, malíř a ilustrátor (†1.prosince 1898)
 - 9. srpen 1945** atomová bomba Fat Man svržena na japonské město Nagasaki
 - 11. srpen 1830** narodil se Heinrich Mattoni, karlovarský podnikatel (†14.května 1910)
 - 13. srpen 1940** zahájena letecká bitva o Británii
 - 15. srpen 1945** Kapitulace Japonska v druhé světové válce
-

Tvorba Aktiv Klubu

Marty Dietrich Dvorské

REZIDENČNÍ LIMERIKY

(Limerik je hravý poetický útvar o pěti verších: a-a-b-b-a)

JEDNA DÁMA V ROSE
ŠTOURLA SE V NOSE
ČETLA DLOUHÉ ROMÁNY
VZPOMÍNALA NA PÁNY
ZVLÁŠTĚ NA EROSE

BYL JEDEN PAN ROOS
NERAD CHODIL BOS
UROUSAL SI NOHY V TRÁVĚ
A PAK SUNDAL BOTY HRAVĚ
TEĎ JE Z NĚHO BOSS

PŘESMYČKY NEBOLI ANAGRAMY

LÉTO V ROSE = LOVE ROSTE = VOLTE EROS

PRÁZDNINOVÁ POVÍDAČKA

Počasí přeje připraveným.

Přátelé, pojd'te pobýt pospolu!

Popijeme pivo, posedíme, poklábosíme...

Prázdniny pokračují pro papriky, pro páprdy,

pro plavce pádlující proti proudu,

podmínečně pro pány po progresivní paralýze.

Probůh, pojd'me pět pozitivní píseň!

Jaké jsou Vaše vzpomínky na srpen 1968?

V Rezidenci RoSa jsme si vyprávěli o neslavné okupaci:

Paní D., 77 let

Bydlela jsem blízko letiště a slyšela jsem hukot ruských letadel, která tam přistávala. To už jsme věděli, že se něco divného děje. Od letiště pak jezdila naše auta a všichni křičeli: „Jsme obsazený! Jsme obsazený!“

Paní E., 87 let

My jsme nebyli v republice. Byli jsme v Chorvatsku u moře. I s dětmi - bylo jim tehdy deset a jedenáct let. Vůbec jsme nepočítali s tím, že bychom se už nevrátili. Tam nás zastihla ta zpráva o okupaci z rádia. Pak za námi přišli moji příbuzní, kteří v Chorvatsku žijí, a říkali nám, že se všichni Češi mají dostavit do Boriku - to byl kemp v Zadaru. A že tam můžeme být ubytováni i se stravou a bez peněz. V kempu bylo hodně Čechů, asi tak dvě stě. Spousta z nich říkala, že už se domů nevrátí. A rozhodovali se, kam půjdou. Můj muž řekl: „My půjdeme do Švýcarska. Švýcarsko je neutrální.“ Tak jsme jeli do Lublaně na švýcarský konzulát, kde byla veliká fronta. Poradili nám, ať jedeme přes Rakousko - na každém nádraží byl Červený kříž. Místo, kde jsme mohli přespat a kde nám dali jídlo i benzín na cestu. Nakonec jsme dorazili do kantonu Sankt Gallén (starší český název je Svatý Havel). Tam se nám moc líbilo, a tak jsme tam zůstali. Můj muž se přihlásil na stavbu a já jsem šla pro začátek do zahradnictví. Po deseti letech jsme dostali švýcarské občanství.

(Pozn. red.: Invaze měla za následek emigraci přibližně 300 000 lidí z republiky, 70 000 okamžitě po invazi.)

Paní A., 83 let

S manželem jsme měli dovolenou. 19. srpna jsme přijeli do malého hotelku do Františkovy Vsi u Sušice. Rozhlíželi jsme se po okolí, bylo tam jako v pohádce. Druhý den jsme se vydali na výlet do Velhartic. To je taky krásné místo. Všechno jsme si prohlédli, pak jsme seděli na kopci nad Velharticemi, kolem kvetly divoký modrý lupiny... prostě něco kouzelného! Spokojeně jsme se vrátili domů.

Další den ráno - to byla středa - jsem pustila rádio. Povídám manželovi: „Prosím tě, oni nás snad obsadili Sověti!“ A manžel řekl: „A cos' jinýho čekala?!“

Nakonec jsme tam uvízli asi na čtrnáct dní. Raději jsme se nepouštěli na silnici plnou tanků. Jen jsme zavolali oběma maminkám, jestli jsou v pořádku.

Paní B., 66 let

Bylo mi v té době 19 let a byla jsem zrovna v Rakousku. Zaslechla jsem zprávu, že jsme obsazeni ruskými vojsky, v rádiu odpoledne. A pamatuji si na své hledání naší stanice v tranzistoru... a jak jsem zaslechla hlášení nějakého vysílače, které si budu pamatovat do smrti: „Tu vysílač severné Slovensko, okupanti chodte domov!“ Rozplakala jsem se a pak večer v televizních zprávách - záběry z Prahy, Václavské náměstí, spousta lidí, tanky, zapálená ruská vlajka, záběry na Muzeum se zásahy po střelení, zprávy, že už jsou i mrtví lidé. A to už jsem brečela hodně a bála se, že u nás je válka a co je s rodinou, co maminka, sourozenci... A také na písničku, kterou jsem pak slyšela později - „Běž domů Ivane, čeká tě Nataša“ - nezapomenu nikdy.

Paní M., 86 let

Ráno jsme se vzbudili...
Musím předeslat, že jsme bydleli přímo v akcizu (akcíz = stanoviště daňové kontroly). Tam byla demarkační čára mezi venkovem a Prahou, kde se platilo clo. Bydleli jsme ve Starém Chodově - tenkrát to byla ještě hospodářská vesnice, kde bučely krávy.
Ráno jsme se vzbudili... měli jsme otevřené okno a hlaveň kanónu byla v pokoji u manželské postele... před námi tank.
Tak jsme vyletěli před dům. V noční košili a bosí, a venku: „Štó vy zděs dělajetě?“
A tím to začalo.

Divoké modré lupiny

koláž Sandra Šecová

Sovětský generál českému: „Obsadíme Slunce.“

Český generál: „Jak? Vždyť je žhavé! To je přece nemožné!“

Sověť: „Jako vás. V noci.“

OBRÁZKOVÉ HLAVOLAMY

Poznáte, která p ř í s l o v í se skrývají v těchto piktogramech? (Pokud ne, v příštím čísle Vám je prozradíme :-))

